

Zgierz, dnia 30 maja 2016

**PREZYDENT MIASTA**

**ZGIERZA**

Pl. Jana Pawła II 16  
95-100 Zgierz



Fn.310.1.4.2016.MH

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA  
PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO**

Prezydent Miasta Zgierza działając na podstawie art. 14j §1 i §3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.- Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku Spółki z dnia 10 lutego 2016 r. **o udzielenie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego**

**postanawia:**

udzielić pisemnej interpretacji § 2 pkt 7 uchwały Nr XIII/178/15 Rady Miasta Zgierza z dnia 29 października 2015 r. w sprawie ustalenia stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości na terenie miasta Zgierza (Dz. Urz. Województwa Łódzkiego z dnia 9 listopada 2015 r., poz. 4275), zmienionej uchwałą Nr XIV/190/15 Rady Miasta Zgierza z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XIII/178/15 Rady Miasta Zgierza z dnia 29 października 2015 r. w sprawie ustalenia stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości na terenie miasta Zgierza (Dz. Urz. Województwa Łódzkiego z dnia 7 grudnia 2015 r., poz. 4946) i uchwałą Nr XVIII/235/16 Rady Miasta Zgierza z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XIII/178/15 Rady Miasta Zgierza z dnia 29 października 2015 r. w sprawie ustalenia stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości na terenie miasta Zgierza (Dz. Urz. Województwa Łódzkiego z dnia 21 marca 2016 r., poz. 1348) **uznając w odniesieniu do stanu faktycznego przedstawionego we wniosku stanowisko podatnika dotyczące zastosowania przepisów podatkowych za nieprawidłowe.**

Nie wnoszę zastrzeżeń formalno-prawnych  
  
Karolina Siemińska  
radca prawny

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14j ustawy Ordynacja podatkowa interpretacje indywidualne co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego stosownie do swojej właściwości wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa. Interpretacje są wydawane w indywidualnych sprawach podatników, jeżeli elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

### Stan faktyczny przedstawiony przez podatnika:

[REDAKTOWANE] jest podmiotem leczniczym w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618 ze zm.). Spółka prowadzi działalność leczniczą na gruncie obejmującym działki oznaczone numerami [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] ujawnione w księgach wieczystych [REDAKTOWANE] stanowiących wyłączną własność [REDAKTOWANE], o łącznej powierzchni [REDAKTOWANE]

W dniu 23 lipca 2014 r. [REDAKTOWANE] ustanowił na rzecz [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] użytkowanie nieruchomości położonej w Zgierzu przy ulicy [REDAKTOWANE] (wcześniej [REDAKTOWANE] nieruchomość tę dzierżawiła).

Spółka w deklaracjach na podatek od nieruchomości (łącznie z ostatnią złożoną 19 stycznia 2016 r.) jako przedmiot opodatkowania wskazywała:

- powierzchnię użytkowanych gruntów z wyłączeniem [REDAKTOWANE] gruntu znajdującego się po obrysie budynku szpitalnego wraz z łącznikiem - to jest [REDAKTOWANE]
- powierzchnię budynków, bez powierzchni budynku szpitalnego wraz z łącznikiem [REDAKTOWANE] - to jest [REDAKTOWANE];
- powierzchnię budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przez pięciu podnajemców- [REDAKTOWANE]

i obliczała podatek od wymienionych powierzchni. Organ podatkowy ustalił, iż w deklaracji na 2016 rok podatnik jako przedmiot opodatkowania wykazał również budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

### Pytanie podatnika:

W związku z przedstawionym stanem faktycznym [REDAKTOWANE] w Zgierzu stoi na stanowisku, że należy wyjaśnić, jak interpretować użyte w uchwale nr XIII/178/15 Rady Miasta Zgierza z dnia 29 października 2015 r. sformułowania „lecznictwo zamknięte” oraz „grunty zajęte na potrzeby usług w zakresie lecznictwa zamkniętego”.

Wnioskodawca zwrócił się o potwierdzenie, że:

- pojęcie „lecznictwo zamknięte” obecnie nie jest pojęciem ustawowym i nie funkcjonuje w polskim systemie ochrony zdrowia, w związku z czym zapis § 2 pkt. 7 uchwały nr XIII/178/15 należy odnieść do współcześnie funkcjonujących pojęć „świadczenia zdrowotne” i „działalność lecznicza”;

- przez grunty zajęte na potrzeby usług w zakresie świadczenia zdrowotnych i działalności leczniczej należy rozumieć całość budynków, budowli i gruntów kompleksowo wykorzystywanych na prowadzenie działalności leczniczej i udzielanie świadczeń zdrowotnych, to jest całą użytkowaną nieruchomość na której zorganizowany jest podmiot leczniczy, a nie tylko części nieruchomości w obrysie fundamentów budynku szpitalnego wraz z łącznikiem.

### Stanowisko podatnika:

Podatnik wskazał we wniosku, iż *pojęcie „lecznictwo zamknięte” obecnie nie jest pojęciem ustawowym i nie funkcjonuje w polskim systemie ochrony zdrowia. Termin ten był zdefiniowany w nieobowiązującej już ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach, która określała, że „lecznictwo zamknięte” to „podmioty lecznicze wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej”. Obecnie pojęcie to używane jest tylko potocznie. Według Słownika języka polskiego PWN jest to „leczenie chorych w szpitalach i sanatoriach.”*

W związku z tym podatnik stwierdził, iż *zapis § 2 pkt 7 uchwały nr XIII/178/15 należy odnieść do współcześnie funkcjonujących pojęć „świadczenia zdrowotne” i „działalność lecznicza”.* Zdaniem podatnika podobny sposób wykładni zastosował Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 4 czerwca 2014 r., sygn. akt I SA/Sz 3/14 dotyczącym interpretacji pojęcia zakładu lecznictwa uzdrowiskowego, w którym Sąd odwołał się do ogólnych pojęć wynikających z ustawy o działalności leczniczej.

Zdaniem Spółki stanowisko zajęte przez wnioskodawcę zajmują również sądy administracyjne w odniesieniu do preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości przewidzianej w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. Na udowodnienie tej okoliczności podatnik powołał wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 13 stycznia

2015 r., sygn. akt I SA/Ld 1158/14, w którym stwierdzono, że dla zastosowania obniżonej stawki podatku od nieruchomości konieczne jest spełnienie dwóch przesłanek: związania z działalnością w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych oraz zajmowania nieruchomości przez podmiot udzielający tych świadczeń. W wyroku zaś Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, sygn. akt I SA/Gl 1741/13 przyjęto, że dla opodatkowania stawką preferencyjną wystarczające jest ustalenie, że przedmioty te są związane z prowadzeniem określonej tam działalności i są zajęte (faktycznie lub prawnie) przez podmioty udzielające świadczeń. Zdaniem Sądu preferencyjna stawka odnosi się do powierzchni posiadanych przez te podmioty, którymi władają w zakresie wynikającym z udzielanych przez nich świadczeń na rzecz określonego podmiotu jakim jest pacjent.

Podatnik wskazał, iż wymagane przez Sądy przesłanki są spełnione przez wnioskodawcę. Opisane w pkt. I wniosku działki łącznie i w całości są niezbędne do racjonalnego korzystania z budynku szpitalnego i w całości służą prowadzeniu działalności leczniczej i udzielaniu świadczeń zdrowotnych. Zdaniem podatnika na podstawie uchwały nr XIII/178/15 zwolnieniu podatkowemu powinna podlegać zatem całość powierzchni, na której zorganizowany jest podmiot leczniczy tj. budynków, budowli i gruntów będących w użytkowaniu Spółki. Zdaniem podatnika [REDAKTOWANE] jest zwolnione od podatku od nieruchomości w całości.

#### **Stanowisko organu podatkowego:**

Stanowisko podatnika wyrażone we wniosku o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego jest nieprawidłowe.

Zgodnie z § 2 pkt 7 uchwały Nr XIII/178/15 Rady Miasta Zgierza z dnia 29 października 2015 r. w sprawie stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości na terenie miasta Zgierza zwalnia się z podatku budynki, budowle i grunty zajęte na potrzeby usług w zakresie lecznictwa zamkniętego, z wyjątkiem powierzchni związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Pojęcie „lecznictwo zamknięte” nie występuje w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716) ani też w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r.- Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.). Nie oznacza to jednak – jak twierdzi podatnik – iż za „lecznictwo zamknięte” należy uznać „świadczenia zdrowotne” oraz „działalność leczniczą”. Przepisy prawa podatkowego należy traktować w sposób ścisły i nie należy dokonywać ich wykładni rozszerzającej.

Podstawowe znaczenie we wszystkich dziedzinach prawa ma wykładnia językowa. Wykładnia językowa polega na ustaleniu znaczenia i zakresu wyrażen tekstów prawnych ze względu na język, w którym zostały sformułowane. Gdy w tekście nie ma prawnych definicji legalnych interpretowanych zwrotom prawnym nie należy nadawać znaczenia odmiennego od potocznego, chyba że istnieją dostateczne racje przypisania im odmiennego znaczenia.

Znaczenie przepisów prawnych należy ustalać w taki sposób, by żadne fragmenty nie okazały się zbędne, wypowiedź powinna być traktowana jako pewna całość.

Tak więc wykładnia językowa jest nie tylko punktem wyjścia prawa, ale określa jej granice w ramach możliwego sensu słów zawartych w tekście prawnym. Inne rodzaje wykładni takie jak wykładnia celowościowa, systemowa i funkcjonalna można stosować pomocniczo, zwłaszcza jeżeli na tle dopuszczalnych reguł znaczeniowych języka sens przepisów prawnych jest wieloznaczny, ale wykładnia celowościowa nie może być stosowana w oderwaniu od wykładni językowej i wbrew tej wykładni.

Definicję „lecznictwa zamkniętego” zawiera „Słownik języka polskiego” opracowany przez zespół językoznawców z całego kraju w ramach projektu koordynowanego przez Instytut Języka Polskiego PAN. Zgodnie z tą definicją **lecznictwo zamknięte** jest to **system polegający na leczeniu w szpitalach i sanatoriach, czyli w miejscach, w których chory przebywa przez cały okres kuracji**. Analogiczną definicję zawiera „Słownik języka polskiego” PWN, który pojęcie „lecznictwo zamknięte” wyjaśnia jako „leczenie chorych w szpitalach i sanatoriach”.

Termin „lecznictwo zamknięte” użyty w prawie podatkowym miejscowym został po raz pierwszy zastosowany z uchwały Nr XLI/381/09 Rady Miasta Zgierza z dnia 29 października 2009 r. w sprawie ustalenia stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości na terenie miasta Zgierza. Celem wprowadzenia tego zapisu było zwolnienie nieruchomości związanych z leczeniem szpitalnym, nie zaś wszystkich nieruchomości, gdzie udzielane są świadczenia zdrowotne oraz prowadzona jest działalność lecznicza.

Ponadto zastosowanie wykładni systemowej i funkcjonalnej także prowadzi do wniosku, iż błędny jest przyjęty przez podatnika sposób rozumowania, zgodnie z którym za świadczenia w ramach lecznictwa zamkniętego należy przyjąć „świadczenia zdrowotne” i „działalność leczniczą”. Należy bowiem zwrócić uwagę na fakt, iż w uchwale Nr XIII/178/15 Rady Miasta Zgierza w § 1 pkt 2 lit. d ustalono stawkę podatkową od budynków związanych z prowadzeniem świadczeń zdrowotnych, w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń w wysokości 4,00 zł od 1 m<sup>2</sup> powierzchni użytkowej.

Odnosząc się do powołanych przez podatnika wyroków sądów administracyjnych należy stwierdzić, iż nie mają one zastosowania w niniejszej sprawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 13 stycznia 2015 r., sygn. akt I SA/Łd 1158/14, rozpatrzył sprawę warunków jakie muszą zostać spełnione, aby mogła zostać zastosowana "preferencyjna" stawka podatku od nieruchomości przewidziana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Sąd stwierdził, iż dla opodatkowania budynków lub ich części "preferencyjną" stawką podatku od nieruchomości przewidzianą w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d u.p.o.l. niezbędnym jest ustalenie, że przedmioty te są związane (pozostają w związku) z prowadzeniem działalności leczniczej i są zajęte

(faktycznie lub prawnie) przez podmioty udzielające świadczeń zdrowotnych. Art. 5 ust. 1 pkt 2 lit d ww. ustawy dotyczy zaś stawki podatku od nieruchomości związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń, nie zaś do zwolnienia z podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli zajętych na potrzeby usług w zakresie lecznictwa zamkniętego. Termin „preferencyjny” wskazuje jedynie na fakt, iż stawka podatku od nieruchomości związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych jest niższa od stawki podatku dla nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Analogiczna kwestia została rozpatrywana w wyroku zaś Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, sygn. akt I SA/Gl 1741/13.

W powołanym przez podatnika wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, sygn. akt I SA/Sz 3/14 (orzeczenie nieprawomocne) sąd rozpatrywał odmowę stwierdzenia nadpłaty w opłacie uzdrowskiej. W uzasadnieniu sąd wskazał, iż nie ma podstaw do różnicowania na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych szpitali w pojęciu ogólnym od innych szpitali o charakterze specjalistycznym, w tym od szpitali uzdrowskich. Wyrok ten także nie znajduje zastosowania w sprawie definicji „lecznictwa zamkniętego”.

Zgodnie z definicją przyjętą na podstawie wykładni językowej **lecznictwo zamknięte** jest to **system polegający na leczeniu w szpitalach i sanatoriach, czyli w miejscach, w których chory przebywa przez cały okres kuracji.**

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w wymienionym wyżej wyroku *ustawa o podatkach i opłatach lokalnych, nie definiuje wprost pojęcia "szpitala". Bezspornie jednak prawo podatkowe stanowi jedną z gałęzi prawa i jako element całego systemu może czerpać posiłkowo z definicji i rozumienia pewnych instytucji znajdujących się w innych gałęziach tego systemu prawnego, oczywiście pod warunkiem, że w ramach prawa podatkowego nie ma uregulowań o charakterze odrębnym i autonomicznym. W zakresie pojęcia "szpital" bezspornie takiej odrębnej podatkowej regulacji brak.*

*W ustawie o działalności leczniczej zgodnie z art. 2 ust. 1 użyte w ustawie określenia oznaczają: pkt 9) szpital - przedsiębiorstwo podmiotu leczniczego, w którym podmiot ten wykonuje działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne a w pkt 11) świadczenie szpitalne - wykonywane całą dobę kompleksowe świadczenia zdrowotne polegające na diagnozowaniu, leczeniu, pielęgnacji i rehabilitacji, które nie mogą być realizowane w ramach innych stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych lub ambulatoryjnych świadczeń zdrowotnych; świadczeniami szpitalnymi są także świadczenia udzielane z zamiarem zakończenia ich udzielania w okresie nieprzekraczającym 24 godzin.*

*lecniczej i udzielanie świadczeń zdrowotnych, to jest całą użytkowaną nieruchomość na której zorganizowany jest podmiot leczniczy, a nie tylko części nieruchomości w obrysie fundamentów budynku szpitalnego wraz z łącznikiem jest błędne z uwagi na fakt, iż do gruntów nie zalicza budynków ani budowli, gdyż stanowią one odrębną podstawę opodatkowania. Stwierdzenie takie jest niezrozumiałe chociażby z uwagi na fakt, iż powyżej w pkt II wniosku podatnik przywołał definicję budynku zawartą w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.*

Pouczenia:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.)). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy). Niniejsza interpretacja wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zup. Prezydenta Miasta  
Małgorzata Hlebowicz  
Naczelnik Wydziału

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a

Sporządziła: Małgorzata Hlebowicz, tel. 042-714-31-27

nie wnoszę zastrzeżeń formalno-prawnych  
Katarzyna Siemińska  
radca prawny